Why say it, if it is sufficient, etc.

מספקת מאי למימרא כולי –

OVERVIEW

The ערי מקלט, that by a woman who is exiled to ערי מקלט, the husband is obligated to feed her; indicating that the ערי מקלט is discussing a case where 'ברייתא was not said (neither by the husband not by the master). The גמרא rejects this and maintains that the צאי מעשה ידיך is discussing where the husband said ברייתא and if it is insufficient, then the husband must feed her; however if her מעשה is sufficient then he is not obligated to feed her. The גמרא then asks, if her מעשה ידיה is sufficient then it is obvious that he need not feed her; what is the ברייתא teaching us? תוספות פגוות פגוות אידיה teaching us? תוספות (of the אידיה is a case of אידיה, but if we assume that in all cases it is ספקה, there will be no question.

אי אמרת בשלמא כולה² בדספקא³ –

The ברייתא will be **properly understood if we assume** that **the entire** is **in a case of כבקא.** for then we can say that the ברייתא -

תנא סיפא דאמר לה לגלויי ארישא⁴ דאיירי בלא אמר לה –

Taught us the סיפא (דסיפא) ליפא (when) he told her 'צאי מעשה ידיך וכו' (he does not have to support her), the purpose of this ruling is to reveal that the (דסיפא) where it states that בעלה חייב במזונותיה is in a case where he did not say to her 'צאי מעשה ידיך וכו' -

- אבל השתא דמוקמת רישא בדלא ספקא

However, now that you have established the רישא in a case of א ספקא - - לא ספקא הד סיפא אלא לאשמועינן

¹ The צאי מעשה ידיך במזונותיך states that if he told her צאי מעשה ידיך במזונותיך then the husband need not feed her. This is obviously in a case where ספקה (for otherwise he is required to feed her). The question is why is the ברייתא teaching us an obvious הלכה, that by ספקה he can tell her צאי מעשה ידיך במזונותיך.

² This includes also the רישא (דסיפא) where the ברייתא states במזונותיה (and he did not tell her צאי (מעשה ידיך במזונותיך).

אר"ם שי"ף שה"ה who comments that seemingly תוספות should have said 'אא"ב רישא בדלא אמר לה תנא סיפא וכו' אא"ב רישא (but not הבדלא ספקה).

⁴ Granted that there is no novelty in the law of the סיפא itself (for it is obvious that if he told her צאי and ספקא , he need not feed her), however, by teaching us this ruling, it permits us to assume that the רישא (where it states that צאי וכו' צאי וכו' is discussing where he did not say צאי וכו' (see inference) the case of the עבד און לומר לעבד עשה עמי וכו' proving that צאי וכו' (see 'כול האדון לומר לעבד עשה עמי וכו').]

⁵ See 'Thinking it over' #1 (&2).

And therefore the סיפא was merely taught to inform us -

דבמספקת יכול לומר לה צאי מעשה ידיך במזונותיך –

That by מספקת he can tell her צאי מעשה ידיך במזונותיך, then the question arises מאי למימרא דזה אינו שום חידוש ^{6} :

What is this teaching us; for there is no novelty at all in this ruling?!

SUMMARY

There is a purpose in stating an obvious ruling if we can infer from this ruling a novelty regarding another ruling.

THINKING IT OVER

1. תוספות explains the גמרא's question, that if the אני is by לא and אל מראי מראי is superfluous. Why can we not say that the סיפא teaches us that the מקשן בלא ספקא (just as תוספות says [according to the מקשן that the מקשן is בלא אמר אמר אמר צאי וכו' (24×10^{-4})

2. תוספות could have said that if we would assume that יכול הרב לומר עשה וכו', then we could establish the סיפא דסיפא (where it says ואם אמר לה צאי וכו') that it is אמר לה אמר לה אי מפקה (where it says אי מפקה) that it is חלא ספקה מחלה מולה מולה מולה מולה מולה מחלה אולה מחלה מולה אולה מחלה וכו' אולה אולה אולה אולה וכו' (where it states בעלה הייב וכו' is where he did not tell her יכול הרב אי וכו' וכו' ארישא is also not discussing אי (proving that יכול הרב יכול הרב אלויי ארישא מיפא לגלויי ארישא ווכו'). The advantage of this explanation is that there is a חידוש מוספות מוס

⁸ See מהר"ם שי"ף.

-

⁶ The גמרא answered that there is a novelty; he can tell his wife 'ערי מקלט (in the ערי מקלט) even though צאי מעשה צי"י ב"ה פנימה (see נימה (רש"י ד"ה פנימה).

⁷ See footnote # 5.

⁹ See אמ"ה # 64.